

Het begon allemaal met een klein vlammetje. En begrijpt u het? Hoe het zo ver is gekomen? Hoe is het mogelijk dat een geloof, een beweging, een godsdienst wat ooit, ten tijde van een Sjavoet (Wekenfeest) bijna 2000 jaar geleden in de bovenzaal van een huis in Jeruzalem plek kon vinden – nu, vele jaren later en vele kilometers verder, te vinden is hier op Urk, en nog steeds mensen trekt en vormt en een reden om te leven geeft. Hoe is het zo ver gekomen?

1. HET VUUR GAAT OVER DE WERELD - Nou, het begon allemaal met een klein vlammetje met Pinksteren daar in Jeruzalem. Het wordt ook wel eens de geboortedag van de kerk genoemd, maar wat zeker is, dat vanuit dat bovenvertrek waar de apostelen waren op tijdens het eerste Pinksteren, er toen iets is begonnen, wat heel de wereld zou omvatten. Kijkt u maar eens even naar deze video die veel beter dan ik dat kan vertellen, kan laten zien hoe het Christelijk geloof zich heeft verspreid door de eeuwen heen.

Deze kaart kan natuurlijk niet volkomen rekening houden met alle variabelen en details van de geschiedenis – maar het geeft je wel een idee daarover waar het geloof in Christus als verlosser een belangrijke aanwezigheid heeft – het hoeft niet het geloof van de meerderheid te zijn, zoals het in India niet het geval is, en helaas in West Europa ook steeds minder.

Maar ik denk zo'n visuele representatie aan de ene kant bemoedigend werken voor een Christen. Want je ziet dat de woorden van Jezus vlak voor zijn hemelvaart echt profetisch waren en werkelijkheid werden. Hij heeft toch immers tegen de apostelen gezegd – *straks als de Heilige Geest over u komt, zult u van mij getuigen in Jeruzalem, Judea, Samaria, tot aan de uitersten van de aarde.* – en zoals u op de kaart ziet, is er amper een hoek van de aarde waar het Evangelie van de Verlosser Jezus Christus niet heeft geklonken. En het blijft doorgaan.

Maar zo'n visuele representatie zet je ook wel een beetje aan het denken, en het laat je enorm klein voelen. Voor sommigen betekend de kerk alleen dat wat wij in onze eigen gemeente daarvan meemaken. Terwijl als je dat in het perspectief van het wereldchristendom zet...komen wij al gauw tot de conclusie: waar hebben wij het over als wij verschillen tussen gemeenten en kerken aanwijzen?

Probeer je je maar in te denken dat je in contact komt met een Christen van de Koptische kerk in Egypte, of van de Syrische kerk, of een Orthodoxe Rus, of een Katholieke van de Filippijnen, of een Charismatische Christen uit Kenya, of een Messias belijdende Jood – en probeer je in te denken wat voor een gesprek je zou hebben met zo'n Christen. Nou, de dingen waar jullie het wél over zullen hebben, en waarover jullie het eens zullen zijn, zoals het leven, lijden, sterven en opstaan van Jezus Christus voor onze zonden, en het eeuwige leven wat Hij belooft aan allen die in hem geloven...dat zijn de dingen die het waard zijn om met elkaar te delen.

Maar dit beeld is dus het antwoord op de vraag: hoe is het toch zo ver gekomen? Nou, doordat het Woord, het Evangelie, de Blijde Boodschap van de verlossing van zonden en een eeuwig leven door heel de wereld ging. Als een lopend vuur.

2. HET VUUR VAN DE GEEST IN DE PREDIKING van Petrus. Het begon allemaal met een vlammetje. En dat zie je aan het begin van het Pinksterverhaal...dubbele vlammen van vuur boven de hoofden van de apostelen. En op dat moment ontvangen de apostelen niet alleen maar troost vanwege het afscheid van hun Meester. Ze ontvangen niet alleen maar een volkomen besef en begrip van wat Jezus heeft gedaan en heeft betekend. Niet alleen maar de kracht om door Gods Wet in hun harten geschreven een godvruchtig leven te leiden uit dankbaarheid. Niet alleen maar velerlei gaven. Maar ook het impuls om echt dat te doen, waartoe Jezus ze heeft geroepen...om van Hem te getuigen tot aan de uiterste einden van de Aarde. En de Schrift is niet bijzonder duidelijk is wat die vlammen nou precies zijn, maar wij zien in hetzelfde hoofdstuk de vlammen van Pinksteren in actie...en zien wat ze doen.

Wij hebben gehoord uit de Schriftlezing: Petrus ging staan voor een grote menigte van mensen die aanwezig waren in Jeruzalem voor het feest van Sjavoeot het Wekenfeest, oftewel het oogstfeest. En hij hield een preek daar over Jezus Christus, en omdat in die tijd de prediking nog maar alleen aan Joden was gericht, legt hij heel gedetailleerd uit vanuit het Oude Testament hoe de Schrift verwijst naar de komst, de dood en opstanding van de Messias, Jezus uit Nazareth. En hij benoemt in zijn preek tot twee maal toe: *“Deze Jezus...heeft u gevangengenomen en door de handen van de onrechtvaardigen aan het kruis gespijkerd en gedood.* (vers 23), en dan nog een keer aan het einde...*Laat dan heel het huis van Israel zeker weten dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk deze Jezus, die U gekruisigd hebt.”*

En dan zien wij iets gebeuren bij de mensen die luisteren...Er staat: *“En toen zij dit hoorden werden zij diep in het hart geraakt”*. Letterlijk vertaald staat er: *zij werden in hun harten doorboord.* – dus de woorden van Petrus kwamen hard binnen. Maar waarom kwam het zo hard binnen? Was het wat hij zei? Nou, ik weet niet of het afhing van wat hij zei...hij heeft gewoon herhaald wat voor velen al bekend was. Was het hoe hij het zei? Ik denk als ene homileet of een rhetoricus zijn toespraak zou willen onderzoeken er gezegd zou worden...het is niet eens zo geweldig mooi opgebouwd. Was het omdat de luisteraars nou zo geweldig goed hebben geluisterd, dingen onthouden, en tot de conclusie zijn gekomen...dit moet wel waar zijn...

Nee gemeente...als wij dat zouden weten...als wij een zekere manier hadden van hoe wij Gods woord zo kunnen communiceren aan anderen dat een ieder die het hoort ook in zijn hart getroffen wordt...zou dan waren wij als predikanten, en dan waren wij als luisteraars van Gods woord toch uit...maar het ligt niet in onze handen. Het is meer dan logica, het is meer van gevoel. Het is niet in en formule te vatten.

Of misschien toch wel, en dan is de formule het volgende: *een succesvolle prediking, dat wat zonder falen een mensenhart doorboort...hangt 50% af van het werk van de predikant, 50% van het werk van de luisteraar...maar hangt 100% af van de werking van de Heilige Geest.* En dat de som niet helemaal klopt maakt voor God niet uit. Want Hij alleen is diegene die het heil verwerkelijkt, maar het heeft Hem behaagd om ook ons, mensen in verantwoordelijkheid in het delen van Zijn heil. Maar hij herinnert ons dat iemand die het woord verkondigd, hoe goed

diegene zijn taak ook volbrengt, er niet voor kant zorgen dat mensen in hun hart doorboort en geraakt zullen worden. En ook een luisteraar, hoe goed je ook je best doet...kun je niet in jezelf bereiken dat het wonder gebeurt dat er door het horen van het Woord...geloof ontstaat.

3. DE WERKING VAN DE GEEST IN HET HART. Dit maken de mensen mee die zich aangesproken weten door de preek van Petrus. Het doorboort hun hart. Zo zeer, dat de mensen bijna geschrokken vragen aan Petrus en aan de andere apostelen: “*Maar als dit echt zo is...als dit echt zo is, dat ik persoonlijk ook schuldig ben aan de onschuldige dood van Gods Messias...*” – wat moet ik dan doen? En het antwoord van Petrus is: “Bekeer u, en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en U zult de Heilige Geest ontvangen.”

Eigenlijk zet Petrus dat voort wat Johannes de Doper, en wat Jezus zelf voor hem heeft gedaan: *Preken over bekering wat het heil in Jezus is gekomen*. Is er eigenlijk maar iets anders wat je kunt doen als verkondiger van het evangelie? Preken over bekering omdat het heil is Christus gekomen is? Bent u het misschien ook al een beetje stiekem zat? Dat er zo veel wordt gesproken vanaf elke kansel over de noodzaak van bekering? Denkt u dan misschien: Het wordt zo vaak herhaalt dat ik dat moet doen...maar ik kan het toch niet, alleen als God dat in mij doet. Of denk u: *Ja...weet ik al...heb ik al meegemaakt...what next?...wat is de volgende stap?* Ik ben al op de rechte weg gezet...laat me nou maar zien hoe ik op de weg van heiliging en discipelschap een nog betere volgeling van Jezus kan worden. Nou...als je daar echt naar verlangt, om steeds meer en meer hem te volgen, om steeds meer en meer tot Zijn gelijkenis gevormd te worden...dan moet precies dit elke dag weer met jou gebeuren. Dan word je keer op keer weer door het Woord van God aan jou verkondigd geraakt, doorboort in je hart, en dat brengt je keer op keer weer tot inkeer.

En dit past nou wel heel goed bij het beeld van het vuur. *Niet alleen dat het heel de wereld door gaat, niet alleen dat het predikers in alle tijden en plaatsen het Woord laat verkondigen*. Maar wat het vuur ook doet is...het wegbranden van het oude om plaats te maken voor het nieuwe. Al vanaf het oude testament had het vuur de betekenis: *reinigen, heiligen*. Ja, het verteert ook, zoals bij het brandoffer het vlees wordt verbrandt, maar de rook en de reuk, wat na het vuur overblijft...dat is lieflijk voor God. Met andere woorden: het vuur van de Heilige Geest verbrandt alles wat niet nodig is voor een heilig leven voor God.

En hier komt dan het beeld van een lopend vuur zo mooi van pas...heeft u ooit zoiets gezien? Ik heb dat enkele keren in Roemenie gezien, wanneer er in het vroege voorjaar het dorre gras wat onder de sneeuw heeft overwintert, laat afbranden. Het is zo indrukwekkend om te zien hoe zo'n lopend vuur door de velden gaan, hoe gecontroleerd het gaat in een lijn van brand...en wat je daarvoor ziet is droog, verdord gras en onkruid...en wat daarna komt is een landschap met een dunne laag verkoelde vegetatie en as. Maar dit proces wordt juist gedaan zodat er nieuw leven

kan ontstaan! Zodat het gras weer kracht en ruimte krijgt om te groeien...en dat gebeurt dus na het vuur. En als je op dezelfde plek een paar weken later komt is alles in bloei, is alles groen, is alles vol van nieuw leven. En ditzelfde process wordt elk jaar weer herhaald.

Begrijpt u wat ik probeer aan te tonen met deze gelijkenis...dat in ons geloofsweg keer op keer dit vuur van de Heilige Geest nodig hebben. Om ons aan te tonen wat de dingen zijn die ons met boeien vasthouden aan dit vergankelijk leven – en ons tot schuldberouw te leiden. En die door Zijn kracht, niet de onze, weg te nemen...weg te branden...zodat er nieuw leven kan ontstaan.

En dit is wat de mensen die luisterden naar de Pinksterpreek van Petrus ook hebben meegemaakt. Zij beseften dan het de Waarheid is dat Jezus aan het kruis is gestorven vanwege hun zonden. En ze zeiden: *Wat moeten wij nou doen?* – het is alsof ze aan deze kant van het lopend vuur van Gods Geest stonden en zeiden...*hoe kunnen wij dit vuur nou ontvluchten? Wat moeten wij doen?* En Petrus antwoordt...ontvlucht het vuur niet, maar laat het over je heen komen. Al doet het pijn, al is het onaangenaam. Zo is het altijd als je iets los moet laten wat je in zijn ban houdt. Ja, het doet pijn als je verkeerde gewoonten moet loslaten, het doet pijn als je moet toegeven dat anderen ook gelijk kunnen hebben, het doet pijn als je niet wilt luisteren naar wat de wereld zegt: luister naar je verlangens, volg je hart, volg je impulsen, denk aan jezelf... het doet pijn als je wilt vergeven, maar je voelt nog wrok. Het doet pijn wanneer jij iemand pijn hebt gedaan, en je weet, je moet je verontschuldigen maar het komt maar niet uit jezelf. Het doet pijn als je trots afbrokkelt...het doet pijn als je meer wilt doen dan alleen het liefhebben van jezelf, maar van de ander - maar dit is de liefde waartoe Christus ons roept. En dit is de liefde die staat te wachten na het vuur van de Geest.

Maar laat het vuur van de Geest maar over je heen komen. Misschien voor het eerst, misschien voor de zoveelste keer. Laat het over je heen komen, want je weet, daarna wacht er nieuw leven.

Hoe is het dus gekomen dat wij nu het Pinksterfeest mogen vieren? Nou, omdat het kostbaar Woord, het Evangelie van Jezus Christus als een lopend vuur door de wereld ging. En ook ooit deze plek heeft bereikt. En de vuur van de Geest heeft mensen gebruikt om Zijn evangelie te verkondigen. En het vuur van de Geest heeft bereikt dat mensen naar God toe bekeerd werden, hun harten veranderd, hun oude mens afgebrand, en in plaats daarvan nieuw leven aan ze werd gegeven. Ja...dat eeuwige leven in Zijn nabijheid. Maar dat begint hier en nu. Heilige Geest van God...vul mij met Uw vuur. AMEN